

вълнува: не е така, не, не! Бръмбарчето, и като се изправи на крака, нѣма никога да осъзнае свѣта, нито да застане срещу него и да каже — ти си цѣлия въ мене, азъ те държа въ китката на ржката си, въ замаха на молива и четката. Ние сме двама и само отъ моето съгласие зависи да бжда или да не бжда. Правъ е Достоевски, като казва съ устата на Кириловъ: Богъ е необходимъ и за това трѣбва да го има. А ако го нѣма, то азъ съмъ Богъ. Ние сме боговетъ на земята, чувашъ ли, богиньо?

— Уви! — отговаря, най-после, Магда. — То е най-слабото мѣсто на Кантовата етика. Жалко своеволие на човѣкъ, който е изгубилъ всѣкаква вѣра въ Бога и живота, последната капка воля на самоубиецътъ.

Азъ искамъ да приказваме още, но тя рѣзко спира и разстроена се прибира въ кжщи.

Отивамъ късно на работа. По пжтя срѣщамъ Кирчо Миладиновъ, мжжътъ на Таня, за която стана дума. Тѣ сж младо семейство, но вече съ две деца. Интелигентни хора, обезпечени напълно. Но Кирчо изплаща тази обезпеченостъ съ цената на робска работа, десетъ часа на день, често и въ празникъ. Полека-полека животътъ го грабна и стри въ своята страшна мелница. Той напълно е изгубилъ своя идеалистиченъ, борчески, духъ и се е обърналъ въ типиченъ младъ буржуа, баща на семейство, загриженъ добрякъ, сплавъ отъ душевна инертностъ, семейни добродетели и стремежъ къмъ забогатяване. Таня е по-интересна, по-жизнена, наивна и любопитна жена. Хубава, съ енергично лице, орловъ носъ, пламенни очи, тя е много интересенъ сюжетъ за рисуване.

Тя сама разправя следния анекдотъ за себе си. Била ученичка, вече въ класовѣтъ, и една сутринъ, като взимала млѣко, видѣла че селянката носи краве масло.

— А-а, масло! На пазара ли го носишъ, а?

— Да, на една офицерка...

Тогава тя се досѣтила за масъта, която току-що слугинята била донесла въ кухнята, и пита:

— Ами, стрино, масъта отъ какво млѣко се правѣше?

А-а, да, знамъ, знамъ, отъ свинско млѣко. Кравешкото масло отъ краве млѣко, а свинската масъ отъ свинско млѣко!

И дълго въ кжщи сж я наричали — свинското млѣко.

Сега ние трѣгваме къмъ града съ Кирчо. Той ме черпи съ „екстра“, ние запушваме и следъ въпроситъ — какъ сте, какъ сме, и като знай най-голѣмия тѣхенъ интересъ сега — пристройване къмъ кжщата на майка му, азъ го закачамъ: